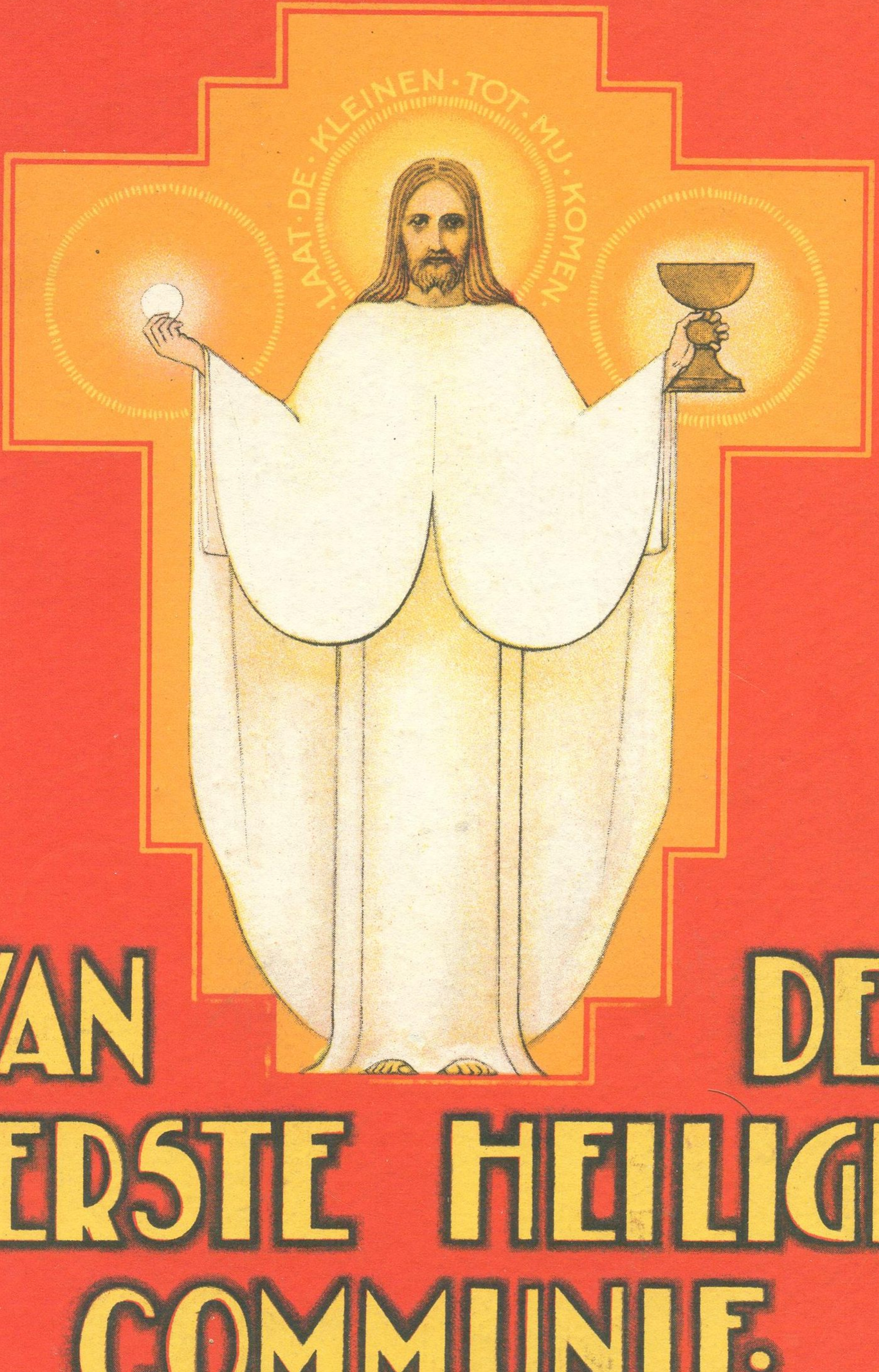
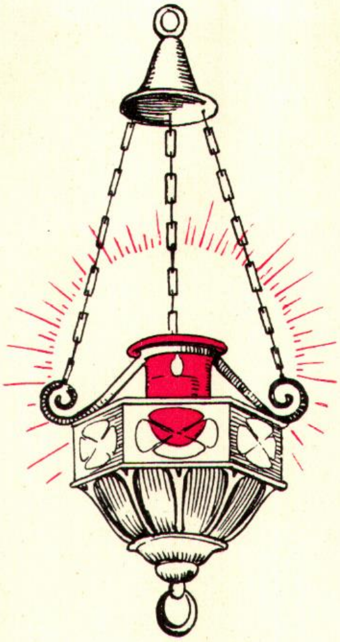
HET PRENTENBOEK

VAN DE EERSTE HEILIGE COMMUNIE.

HET PRENTENBOEK
VAN DE
EERSTE H. COMMUNIE

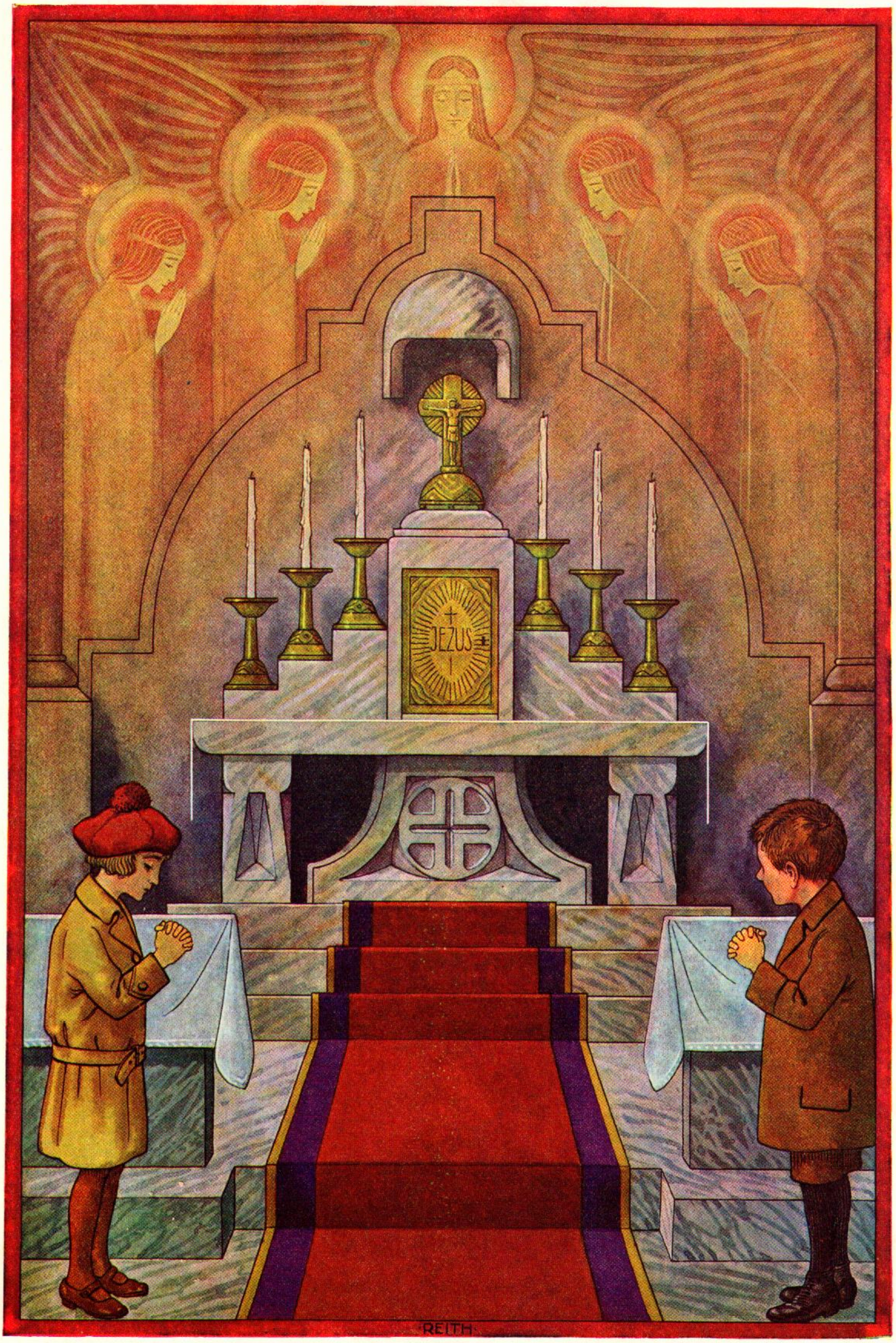
DOOR M. C. VERSTEEG

MET PLATEN VAN B. REITH

ZEVENDE DRUK

UITGAVE: DRUKKERIJ VAN HET R.K. JONGENSWEESHUIS, TILBURG

IN DE KERK, OP 'T ALTAAR, IS JEZUS.

In de kerk, op 't altaar, is Jezus

1. De kerk is het heiligste van alle huizen. Waarom? De kerk is het huis van de hoogste Heer, van de heiligste Heer, het huis van de Heer van de Hemel, van Onze Lieve Heer!
Wat zie je van buiten aan de kerk? — Wat is er in de Kerk? —

2. Heel vooraan, daar is het mooiste en heiligste deel van de kerk. Daar staat het altaar. O, dat altaar is zo schoon, zo rijk, zo heilig! — Wijs eens aan: de trappen, de tafel....

3. Zie je die Engelen bij het altaar? Wat doen zij?
Ze staan daar zo eerbiedig bij 't altaar. Ze buigen, ze zingen, ze bidden, o zo mooi en zo heilig! Voor wie doen zij dat? Voor O.L. Heer, voor Jezus. Waar is Jezus dan? Waar is O. L. Heer? — Wij zien Hem niet! Nee, wij zien Jezus niet — die Engelen, wel. Jezus is in het altaar. Jezus woont midden op het altaar, in dat kleine huisje, met dat gouden deurtje ervoor. Dat is het tabernakel.
De Engelen zien Jezus, die goede lieve Heer! die grote, heilige, lieve Heer! En zij buigen voor Jezus, ze zingen voor Jezus!

4. Dat zusje, en die jongen, zien die Jezus?
Nee, die zien Jezus niet. Maar ze weten, dat Jezus in het altaar is. De jongen kijkt naar het gouden deurtje, en denkt: dáár, achter dat gouden deurtje woont Jezus, Onze Lieve Heer! En de jongen doet zijn handen saam, en bidt zacht tot Jezus.
En dat zusje heeft haar handjes ook mooi saam. Ze bidt met de oogjes toe. Ze weet ook, dat Jezus op 't altaar is. Ze bidt tot Jezus, heel zacht. — En hoort Jezus wat die kinderen zo stil en zacht zeggen? O zeker, Jezus hoort alles, Jezus weet alles. En Hij luistert graag, als wij mooi en zacht bidden. Als je mondje heel zacht iets zegt, heel zacht iets bidt, dat niemand 't hoort — dan hoort Jezus 't toch. Jezus luistert, ook als je maar heel stil, heel diep in het hartje wat zegt, wat bidt.

5. Wat moeten we in de kerk zeggen tegen Jezus?
O, maar heel kleine, gemakkelijke gebedjes: Dag lieve Heer! Dag Jezus, daar op het altaar! Jezus, ik hou veel van U! Jezus, zegen mij! — De grote mensen zeggen een moeilijker gebedje: Geloofd zij Jezus-Christus!

6. Als we op straat langs de kerk komen, moeten wij Jezus ook even groeten. Hoe doen de jongens dat? En hoe de meisjes? Dag Jezus! Geloofd zij Jezus-Christus!

DE H. HOSTIE IS JEZUS.

De H. Hostie is Jezus

1. Op deze grote plaat zie je het altaar weer. Over de tafel ligt een fijne, blanke doek. Op 't altaar staat de priester. Hij heeft zulke mooie kleren aan; dat zijn heilige kleren, die hij aandoet, als hij de H. Mis gaat doen.

2. Toen de priester op 't altaar kwam, knielde hij midden voor 't gouden deurtje. Voor wie knielde de priester?
Daarna deed hij heel eerbiedig het gouden deurtje open. Zie nu op die kleine plaatjes. Als 't deurtje open is, zie je Jezus nog niet. Een prachtig, zijden gordijntje zie je nu. De priester schoof dat opzij — dan zie je een kelk staan, een prachtige, zilveren of gouden kelk, met een fijn, kostbaar kleedje erover. De priester nam toen die kelk uit het tabernakel, deed er het kleedje en het deksel af, knielde weer, heel diep, en bad stil en eerbiedig.
Voor wie buigt en knielt de priester? — Voor Jezus.
Waar is die dan? — Jezus is in die mooie, gouden kelk. En als je in die gouden kelk kijkt, zie je dan Jezus? — Nee, dan zie je Jezus niet — en toch is Hij er! Je ziet in de kelk . . . . de H. Hostie — en de H. Hostie is Jezus! Jezus is in de H. Hostie verborgen! De priester weet dat zo goed, en daarom buigt en knielt hij zo diep en eerbiedig voor de H. Hostie, voor Jezus.
De priester nam toen die gouden kelk in de hand — met de andere hand nam hij een H. Hostie uit de kelk — en houdt die omhoog — en laat Ze aan de mensen zien.
Zie nu naar de priester. Waar kijkt hij naar toe?
Hij weet: dit is Jezus; Jezus in die heilige, blanke Hostie. Zie hoe eerbiedig hij Ze in zijn hand houdt, en hoe hij bidt!

3. Wat doen de misdienaars?
O, die weten ook, wie de H. Hostie is. Ze hebben naar de H. Hostie gekeken, en gezegd: Dag Jezus, lieve Heer, in de H. Hostie! . . . . en nu buigen ze diep en eerbiedig voor Jezus, voor Jezus in de H. Hostie!

4. De mensen en de kinderen op de Communiebank kijken ook naar de H. Hostie. Die weten ook allemaal, dat de H. Hostie Jezus is. Ze bidden met de priester mee.

5. Mag de misdienaar de H. Hostie ook in zijn hand nemen? Dat mag alleen de priester; zijn handen zijn gewijd, zijn heilig gemaakt. Niemand anders mag de H. Hostie aanraken.

JEZUS IS IN DE H. HOSTIE,
OM IN ONS HART TE KUNNEN KOMEN.

Jezus is in de H. Hostie, om in ons hart te kunnen komen

1. De priester is met de gouden kelk van 't altaar afgegaan. Hij gaat naar de Communiebank. Waar is de Communiebank? Hoe ziet die er uit? 't Is een tafel, met een mooi, fijn, wit kleed erover. Voor die tafel is een kussen. De mensen en de kinderen mogen met hun knieën op dat kussen gaan zitten — dan zitten ze aan die heilige tafel, ze zitten aan de Communiebank. Op de Communiebank wachten ze op de priester, en ze bidden. Als je wist, wàt ze bidden, dan wist je ook wat er gebeurt. Ze bidden: Kom, o Jezus! Kom o goede, lieve Heer! Kom in ons hart!

2. De priester gaat naar de mensen op de Communiebank. En nu doet hij iets heel heiligs! Uit de gouden kelk neemt hij een H. Hostie, en geeft die aan de mensen en aan de kinderen. Mogen die de H. Hostie in de hand krijgen? — Zie naar dat meisje. De priester legt bij haar de H. Hostie op de tong. O, dat meisje weet, wie er op haar tong ligt: zie maar, hoe eerbiedig zij is! Als het meisje de H. Hostie op de tong heeft, laat zij Ze heel stil door de keel gaan — naar haar hartje. Dan is de H. Hostie in haar hart — dan is Jezus in haar hart. O, dat is zo goed, zo schoon, zo heilig! Die goede, lieve heilige Jezus is dan in het hart gekomen. Dat is een groot, een héél groot geluk!

3. Waarom komt Jezus in ons hart? Om ons braaf te maken, en heilig; om onze ziel sterk te maken; om ons te helpen goed te bidden, goed gehoorzaam te zijn, goed te leren, en lief te zijn met anderen. Jezus komt in ons hart, om ons nog beter kind van God te maken, om ons te helpen in de heerlijke hemel te komen, bij zijn Vader. Graag komt Jezus, om ons te helpen. En wij verlangen naar Jezus. En we zeggen:

Gij zijt in de heilige Hostie,
'k Zie U niet, o lieve Heer;
Ik geloof het, en aanbid U,
En ik kniel met d'Engelen neer!

Kom, o Jezus, in mijn hartje,
Kom, o Jezus, lieve Heer;
Ik verlang naar U zo vurig,
Kom, o Jezus, wacht niet meer.

HET ONGECONSACREERDE BROOD
TEGENOVER DE H. HOSTIE.

Het ongeconsacreerde brood tegenover de H. Hostie

1. Hier zien we de gouden kelk getekend; kijk eens, hoe mooi hij is! Wat is er boven de kelk? Wat rond de H. Hostie?
Die stralen, die stralen van licht zijn er rondom getekend, omdat de H. Hostie zo heilig, zo heel heilig is — want de H. Hostie is Jezus, Onze Lieve Heer! En Jezus is God, is God uit de Hemel! Jezus is het schoonste, het heiligste van alles. Jezus is het schoonste, het heiligste ook van heel de Hemel! En met die schone, prachtige, gouden stralen is 't eigenlijk nòg niet mooi genoeg! 't Moest rondom de H. Hostie zo heerlijk, zo prachtig zijn als in de Hemel! Maar dat kan niemand tekenen. En zó is het al heel mooi. Als je die stralen ziet, moet je denken: de H. Hostie is zo heilig, zo heel heilig. Ik moet er heel eerbiedig voor zijn, want 't is Jezus zelf.

2. Wat doen die Engelen rond de H. Hostie?
Ze buigen vol eerbied voor de H. Hostie. Ze zingen voor Jezus in de H. Hostie! Ze zingen het lied dat ze in de Hemel zingen:

Heilig, heilig, heilig is Jezus, onze Heer!
Heilig, heilig, heilig is de H. Hostie!

En dan buigen ze voor de H. Hostie, ze knielen neer voor Jezus.

3. Onder op de plaat staat een veld. Wat groeit er op dat veld?
Zie hoe mooi de tarwe groeit. Een lange, rechte steel met smalle blaadjes. Bovenaan is 't steeltje wat breder en dikker; dat is de aar. In die aar zitten pitjes. Die pitjes, dat is het beste van de hele plant. In die pitjes zit iets wits: dat is meel. Dat meel is voor de mensen. — O.L.Heer laat er dat in groeien. Van dat meel maken de mensen brood. Maar van dat meel, van het fijnste meel maken ze ook zulke kleine, ronde stukjes brood, zo groot als dat rondje, dat hierbij getekend is. Zo'n stukje brood lijkt op een H. Hostie. Ja, de H. Hostie was eerst ook zo'n stukje brood. En toen is het later de H. Hostie geworden. Hoe kan dat? — Door een wonder, een groot wonder van O. L. Heer. O. L. Heer kan alles. Hij kan van zo'n stukje brood een H. Hostie maken. Hij kan het brood veranderen in de H. Hostie!

4. Als 't nog zo'n stukje brood is, mogen wij 't gerust aanraken. Maar als 't veranderd is, als het een H. Hostie geworden is, mag de priester alleen Ze aanraken. Waarom? — Zijn er rond het stukje brood ook Engeltjes en stralen? Waarom niet?

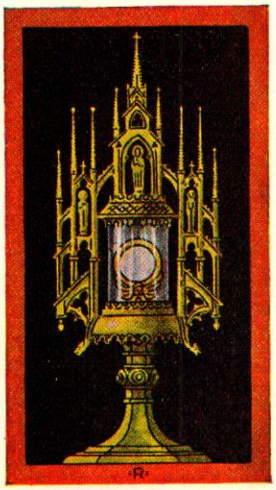
DE H. HOSTIE UITGESTELD TER AANBIDDING.

De H. Hostie uitgesteld ter aanbidding

1. Het altaar is nu mooi versierd. De priester zit er vóór, op de bidstoel. Naast hem zitten de misdienaars. Wat doet de priester? En wat doen de misdienaars? En wat doen de mensen? Ze bidden heel netjes en eerbiedig. Tot wie bidden ze? — Waar is Jezus? Midden op het altaar, boven het gouden deurtje staat de H. Hostie. Ze zit in een prachtige gouden monstrans. Wie heeft Ze daar in gezet?

2. 't Is nu Lof in de kerk. Dat gaat zo. De priester komt aan het altaar. Hij knielt eerst, doet het gouden deurtje open, en neemt de H. Hostie uit de gouden kelk. Hij zet de H. Hostie midden in die mooie monstrans, achter 't ronde glaasje.
Dan zet de priester de monstrans boven het tabernakel, zo hoog, dat alle mensen ze goed kunnen zien. Waar kijken ze dan naar toe? De misdienaars bellen, d.w.z.: mensen, kijkt naar Jezus, en bidt. De priester doet wierook in het wierookvat, en laat die mooie wierookwolkjes omhoog gaan, naar Jezus. Alle mensen in de kerk kijken naar de H. Hostie: ze groeten Jezus, aanbidden Jezus! En de zangers op 't koor zingen mooie liederen voor Jezus! Al dat bidden, àl dat zingen, 't is alles voor Jezus! En die kaarsen, die zo stil branden, 't is voor Jezus! Die mooie bloemen, 't is voor Jezus! — O, dat is mooi, en Jezus ziet dat alles heel graag. Maar 't liefst ziet Jezus de mensen, en de kinderen, die bidden. Jezus ziet naar hun hartjes, die veel van Hem willen houden. Dat is het mooiste, dat is 't beste!

3. Als 't Lof uit is, zegent Jezus de mensen. De priester neemt de monstrans met Jezus er in, en keert zich naar 't volk. De priester maakt met de monstrans een groot kruis over de mensen, en Jezus zegent allen: O Jezus, zegen mij, en alle mensen hier in de kerk — in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest. Amen. — Daarna neemt de priester de H. Hostie uit de monstrans, en legt Ze weer in de kelk. De kelk sluit hij weer in 't tabernakel.

WIE IS JEZUS? JEZUS IS GOD DE ZOON.

Wie is Jezus? Jezus is God de Zoon . . . .

1. Wie kan de Hemel schilderen? Niemand, de beste schilder nog niet. Want de Hemel is zò schoon, zò prachtig, zò heerlijk, zo vol licht en vol geluk en schoonheid! Niemand kan de Hemel mooi genoeg schilderen. Op de plaat staat iets van de Hemel getekend. Is dat zo mooi genoeg?

2. Wie is 't hoogst in de Hemel? — O. L. Heer, God is 't hoogst in de Hemel. *Er is maar één God,* dat moeten wij goed onthouden. En nu nog iets, dat een beetje moeilijker is: *Er zijn drie goddelijke Personen, de Vader, de Zoon en de H. Geest.* Die drie goddelijke Personen kun je op de plaat zien: God de Vader, daarnaast God de Zoon — en daarboven God de H. Geest. God de H. Geest wordt afgebeeld in de gedaante van een duif.

3. Nu kijken we onder: 't eerste plaatje. Wie zijn dat? — Adam en Eva worden uit 't Paradijs gejaagd, omdat ze ongehoorzaam zijn geweest aan de Goede God: ze hebben zonde gedaan. Ze mogen nooit meer in 't Paradijs komen. Nog erger: ze mogen ook niet bij de goede God in de Hemel komen. Waarom niet? En de andere mensen, de kinderen van Adam en Eva, mogen ook niet in de Hemel komen. De Hemel is gesloten. Dat is erg, dat is verschrikkelijk voor de mensen . . . . Zouden ze nu naar de diepe, donkere hel moeten, bij die lelijke duivels? Zie hoe Adam en Eva wenen, hoe die andere mensen bidden en roepen!

4. God de Zoon zag dat; God de Zoon had medelijden met de mensen. Hij wilde ze helpen, wilde ze weer in de Hemel laten komen. Wat doet God de Zoon?
Hij kijkt naar God de Vader. Hij zegt aan God de Vader: „O, Vader, ik hou veel van de mensen. Ik wil ze zo graag nog in de Hemel helpen. Ja, ze hebben kwaad gedaan, zc hebben straf, grote straf verdiend, ze hebben de hel verdiend. Maar ik heb medelijden met hen. Ik wil ze helpen, en de hemel weer open maken voor hen." — God de Vader zei, dat het wel kon; maar 't zou moeilijk zijn. God de Zoon wilde alles doen, wat God de Vader verlangde: God de Zoon zou naar beneden moeten gaan, Hij zou mens moeten worden, en dan nog veel moeten lijden, en dan nog sterven met veel pijn op een kruis. O, dat was veel; ja, 't was moeilijk. God de Zoon wou dat toch allemaal doen voor de mensen.

GOD DE ZOON IS VOOR ONS MENS GEWORDEN.

God de Zoon is voor ons mens geworden

1. God de Zoon moest mens worden. En Hij wou mens zijn, net als alle mensen; eerst een klein kindje. Als een klein kindje wou Hij op de wereld komen, als een klein kindje werd Hij geboren. — Waar werd Hij geboren? In het arme, kleine stalleke van Bethlehem ligt God de Zoon, als een klein Kindje — en Hij heet nu Kindje Jezus. — Wie is dat Kindje Jezus?

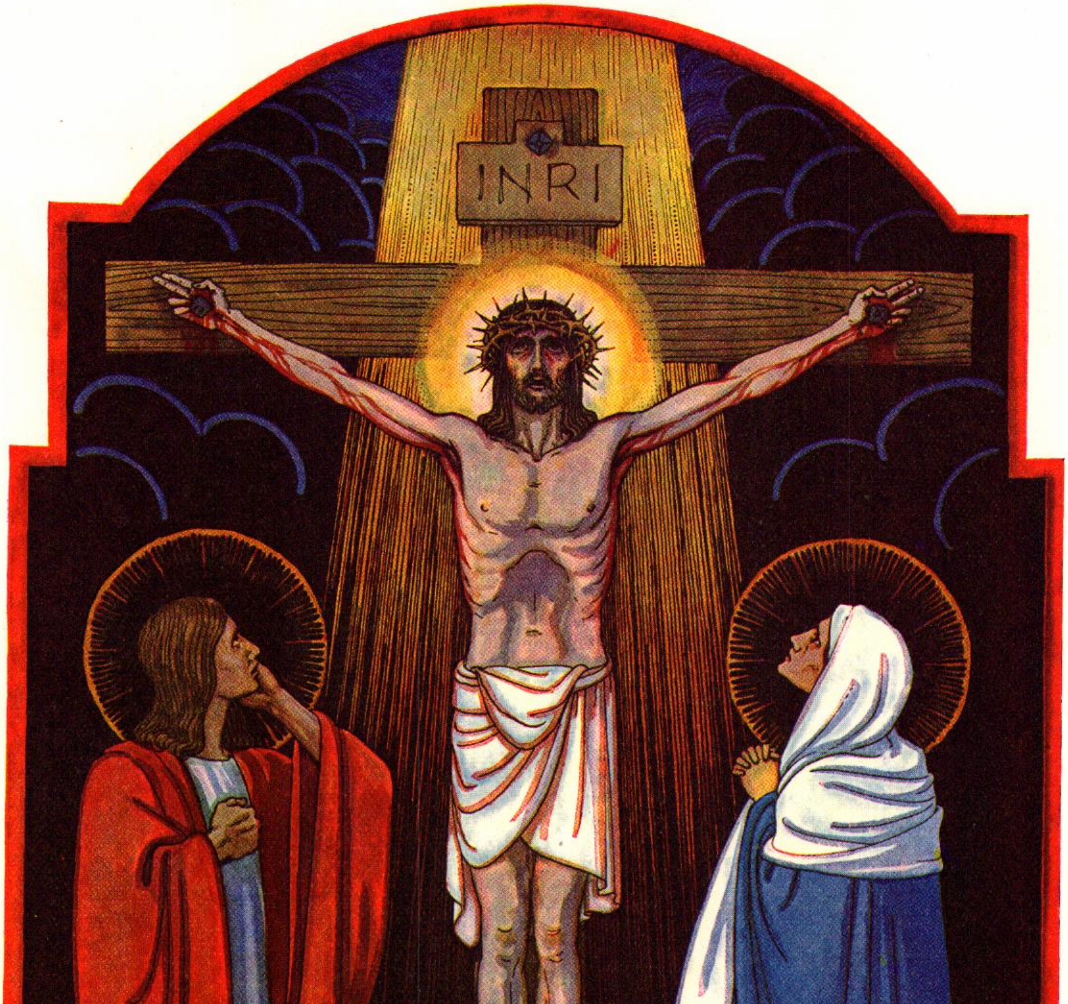
2. Zie naar de moeder van het Kindje Jezus. Hoe heet die? — Ze kijkt naar dat kleine Kindje, ze zit op haar knieën voor dat Kindje en ze buigt haar hoofd. Waarom? Maria weet zo goed, wie dat Kindje is: 't is God de Zoon, uit de hoge Hemel! — Wie is die man bij 't kribbetje? De H. Jozef knielt ook neer, o zo eerbiedig, en hij kijkt naar 't kleine Kindje Jezus; en denkt: O Kindje hier zo teer, zo klein — Gij zijt toch God de Zoon uit de Hemel!

3. Wat zie je boven het stalleke?
Engelen komen neer uit de hemel, en zien daar God de Zoon, die grote, heilige God de Zoon! zo hoog uit de Hemel!
Zie die middelste Engel! Wat doet hij? Hij heeft de handen saam — kijkt naar 't Kindje Jezus — en zegt: O Kindje, zo teer en zo klein, Gij zijt God de Zoon! — en hij zingt voor 't Kindje Jezus juist hetzelfde lied, dat de Engelen in de Hemel voor God zingen:

> Heilig, heilig, heilig is God de Zoon!
> Heilig, heilig, heilig is het Kindje Jezus op aarde!

De andere Engel denkt: O hoe kan dat toch! die grote, heilige God de Zoon — nu een klein Kindje in een arm stalleke! Hij wijst met de ene hand omhoog, met de andere omlaag: Jezus is ginds, van zijn hoge troon, naar omlaag naar de mensen gegaan. O, zie toch wat Hij veel van de mensen houdt! En de andere Engel roept: O wat is dat goed en lief van God de Zoon! Wat is Hij goed voor de mensen! Een klein kindje is Hij willen worden, om de mensen te helpen!

4. Alle kinderen zien zo graag het Kindje Jezus. Ze moeten er ook veel van houden. 't Kindje Jezus is gekomen, om ook de kinderen in de Hemel te helpen. Wij moeten 't Kindje Jezus groeten, voor 't Kindje Jezus zingen, en bidden tot 't Kindje Jezus.

GOD DE ZOON IS AAN HET KRUIS GESTORVEN.

God de Zoon is aan het kruis gestorven

1. 't Kindje Jezus in 't kribbetje was klein. 't Kindje Jezus is groter geworden. — Toen Het zo groot was als een jongen die al naar school toe gaat, woonde Het met Maria en Jozef in 't huisje van Nazareth. Daar bleef Hij, tot Hij een grote man was geworden. Nu heette Hij niet meer Kindje Jezus, maar: Jezus!

2. Toen Jezus groot was, ging Hij preken voor de mensen. Hij leerde ze, wat ze doen moesten, om bij zijn Vader in de Hemel te komen. Nog wat anders moest Jezus doen. Iets veel groters! Hij moest de mensen verlossen! Hij moest de zonde van Adam weer goedmaken. Hij moest zorgen, dat de mensen weer kind van God konden worden, en bij zijn Vader in de hemel konden komen. Jezus heeft daar veel voor geleden. Dat begon al in de stal van Bethlehem. Hij moest daarvoor ook sterven op een kruis. Dat heeft Jezus ook gedaan. Zie de plaat. Daar hangt Jezus op 't kruis. Hij lijdt veel, door de doornenkroon .... door de spijkers in handen en voeten .... Maar zijn heilig Hart bidt .... en offert. Jezus offert: O hemelse Vader, ik offer U op mij zelf; ik offer U op mijn ziel, mijn lichaam, mijn bloed ... O Vader, kunnen nu de zonden weg van de zielen? En kunnen de mensen weer uw kinderen worden? En maakt U de Hemel nu open voor allen? — De hemelse Vader keek naar 't heilige Offer van Jezus. En voor zijn groot Offer gaf Hij Hem alles, wat Jezus vroeg voor de mensen. De Hemel maakte de Vader weer open voor alle mensen; alle zonden kunnen van de zielen af; alle mensen kunnen gedoopt worden, en zo weer kinderen worden van de hemelse Vader; alle, alle mensen kunnen nu weer bij de Vader in de schone hemel komen. Dat alles heeft Jezus voor ons allen verdiend, door zijn heilig Offer op het kruis. O Jezus' heilig Hart hield zo veel van ons; daar op 't kruis heeft Het voor ons gebeden, voor ons geofferd. Wij moeten nu veel van die goede Jezus houden. Wij moeten dikwijls naar 't kruis kijken, en dan die goede Jezus bedanken.

Goede Jezus, ik dank U voor uw heilig lijden; ik dank U voor uw dood op 't kruis; ik dank U voor uw heilig offer; ik dank U, dat Gij ons weer kinderen van uw Vader hebt gemaakt; ik dank U, dat wij allen weer bij Uw Vader in de schone hemel kunnen komen. Goede Jezus, ik wil veel van U houden.

Jezus stelt het H. Sacrament des Altaars in

1. Jezus is op 't kruis gestorven: de Hemel is weer open — en de mensen kunnen in de Hemel komen. Maar Jezus wist, dat 't voor de mensen nòg moeilijk zou zijn, om in de Hemel te komen. Want daarvoor moeten ze goed leven, goed bidden en geen zonden doen.
Jezus wist, dat de duivel de mensen al maar kwaad wil laten doen. — Jezus wist, dat de mensen makkelijk kwaad doen, dat hun hart dikwijls eerder 't kwade wil doen, dan 't goede. En Jezus wou toch allen in de Hemel hebben. Maar wie veel zonden doet, wie grote zonde doet, kan niet in de Hemel!

2. Jezus dacht: Ik zal de mensen helpen om braaf te blijven. Ik zal 't hart van de mensen braaf en goed maken. — Als Ik zelf bij de mensen in hun hart ga, dan kan Ik ze braaf en goed en sterk en heilig maken. — En dat zou Jezus doen: zo veel hield Hij van ons.
Maar hoe kon dat? Hoe kon Jezus bij de mensen in hun hart gaan?
Jezus kan alles, Jezus weet alles. Jezus zou een wonder, een groot wonder doen, om bij de mensen te blijven, om ook in hun hart te komen.

3. En dat groot wonder heeft die goede Jezus gedaan, op de laatste avond vóór zijn dood. Dat staat op de plaat. Jezus is daar, en bij Jezus aan tafel zijn zijn vrienden, de Apostelen. Jezus wist, dat het de laatste avond was, dat Hij nog bij de mensen zou zijn. En nù zou Hij dat grote wonder doen. Zie naar Jezus! O, zijn gelaat is zo heilig, zo schoon! En zijn Hart, zijn heilig Hart klopte zo vol goedheid voor de mensen! Op tafel lag brood. Jezus nam het brood in zijn heilige handen. Hij keek naar boven, naar zijn Vader, en dankte — en zegende het brood — en, toen deed Hij 't grote wonder: Jezus zei: *Dit is mijn Lichaam!* d.w.z. dit brood moet mijn Lichaam zijn! En 't grote wonder was gebeurd! 't Brood was veranderd — 't was geen brood meer — 't was Jezus zelf; 't was een Heilige Hostie!
De Apostelen hoorden van Jezus die woorden van het grote wonder. Ze keken naar de H. Hostie, en ze geloofden en wisten, dat het geen brood meer was; ze geloofden en wisten, dat het Jezus zelf was. Het zag er nog wel uit als brood — maar 't was veranderd, 't was de H. Hostie! 't Was Jezus zelf! O wat keken de Apostelen vol eerbied naar de H. Hostie! Wat had Jezus een groot wonder gedaan met dat brood! Kijk eens, hoe ze hun handen vouwen, uit eerbied; kijk eens, hoe ze hun armen uitstrekken, of ze willen zeggen: O wat groot wonder doet Jezus daar toch! Hij verandert dat brood in de H. Hostie! — De Apostelen begrepen er niets van; 't was zo'n gróót wonder. Maar ze geloofden Jezus en dat was genoeg. Wij kunnen het ook niet begrijpen. Maar Jezus heeft 't gezegd: dan is 't zo, en wij geloven het.
Als wij in onze kerk de H. Hostie zien, moeten wij dadelijk denken: dat is

EERSTE COMMUNIE VAN DE APOSTELEN.

Jezus! En wij zeggen dan: O Jezus, Gij zijt in de H. Hostie! Ik zie U niet. Maar ik geloof het, omdat Gij het zelf gezegd hebt.

4. Even later heeft Jezus de kelk genomen. In de kelk was wijn. Jezus keek weer naar de Hemel — en toen deed Hij met de wijn wéér zo'n groot wonder: Hij veranderde de wijn in zijn H. Bloed. In de kelk was toen het H. Bloed van Jezus!

O, wat keken de Apostelen bij dit grote wonder. Ze geloofden wat Jezus zei. Ze bogen het hoofd voor 't H. Bloed.

Eerste Communie van de Apostelen

1. Jezus had 't brood veranderd: 't was een H. Hostie, 't was Jezus zelf. De H. Hostie is klein. Jezus wilde in zo'n kleine H. Hostie zijn, om in ons hart te kunnen komen.
In het laatste Avondmaal heeft Jezus dat ook al gedaan. Zie op de plaat. In zijn hand heeft Jezus de H. Hostie. Hij zal ze aan die Apostel geven; dat is de Apostel Johannes. Kijk eens, hoe eerbiedig, hoe heilig die Apostel, neerknielt. Hij weet, wat Jezus hem zal geven! Hij vouwt zijn handen, zijn hart is vol heilig verlangen. Jezus weet, wat goede en brave Apostel het is; o zo graag zal Hij hem te Communie laten gaan. — Jezus legt de H. Hostie op zijn tong — en dan laat die Apostel ze naar zijn hart gaan. Dan is de H. Hostie in zijn hart; dan is Jezus in zijn hart gekomen. O wat is hij nu gelukkig! Jezus maakt zijn ziel heilig en sterk. Die Apostel zal nog heiliger worden — nog meer en meer heilig — en die komt hoog in de hemel! De andere Apostelen krijgen ook de H. Communie, van Jezus. Alle goede Apostelen zijn verheugd in hun hart, zijn gelukkig, zijn veel heiliger geworden, nu zij Jezus hebben ontvangen, nu Jezus in hun hart is gekomen!

2. Elk kind, dat die mooie plaat ziet, denkt bij zich zelf: O, was ik daar ook bij geweest! Jezus zou mij dan ook de H. Hostie gegeven hebben! — Dat is mooi en goed gedacht — en Jezus zou dat zeker ook gedaan hebben. Die goede Jezus wist, dat wij later ook zo graag te Communie zouden gaan. Jezus heeft aan ons gedacht, en voor ons gezorgd: wij kunnen allemaal te Communie gaan, wij kunnen allen Jezus in ons hart ontvangen.

3. Hoe heeft Jezus dat gedaan? Toen Hij aan de Apostelen de H. Communie gegeven had, keek Hij naar zijn leerlingen, en zei: Als *ik* niet meer hier zal zijn, moet *gij* doen, wat gij Mij hebt zien doen! — Jezus heeft gezorgd, dat de Apostelen dat konden: Hij gaf hun de macht, om brood en wijn te veranderen. Jezus heeft toen zijn Apostelen tot priesters gemaakt: zij moesten het H. Offer opdragen en aan de mensen de H. Communie geven.

4. En dat hebben de Apostelen ook gedaan.
En later hebben de Apostelen andere heilige mannen tot priesters gemaakt.

JEZUS NODIGT DE KINDEREN UIT TOT DE H. COMMUNIE.

En die priesters kunnen het brood veranderen in Jezus-zelf. Onze priesters kunnen dat ook.
De priester doet dat 's morgens in de kerk, bij het H. Misoffer.
In het midden van de H. Mis neemt de priester ook brood in zijn handen. Hij kijkt omhoog, buigt voorover, en zegt de woorden van Jezus: „Dit is mijn Lichaam." Dan is het geen brood meer: 't is Jezus zelf, 't is de H. Hostie. Dadelijk knielt de priester neer, voor Jezus. Daarna heft hij de H. Hostie omhoog, dat alle mensen Jezus kunnen zien. De mensen kijken, zien de H. Hostie, en denken: dat is Jezus! De H. Hostie is Jezus! — Daarna neemt de priester de kelk met wijn, en zegt de woorden van Jezus: „Dit is mijn Bloed." Dan is het geen wijn meer. Het is Jezus. Dit is de Consecratie. Nu is Jezus op 't altaar. En Jezus offert zich nu weer op aan Zijn hemelse Vader, net als op 't kruis. En de priester offert met Jezus. En alle mensen offeren mee: „Hemelse Vader, wij offeren U Jezus op!" — En de Vader wil daarna aan allen die goed meegeofferd hebben, Zijn Zoon Jezus geven in de H. Communie.

Jezus nodigt de kinderen uit tot de H. Communie

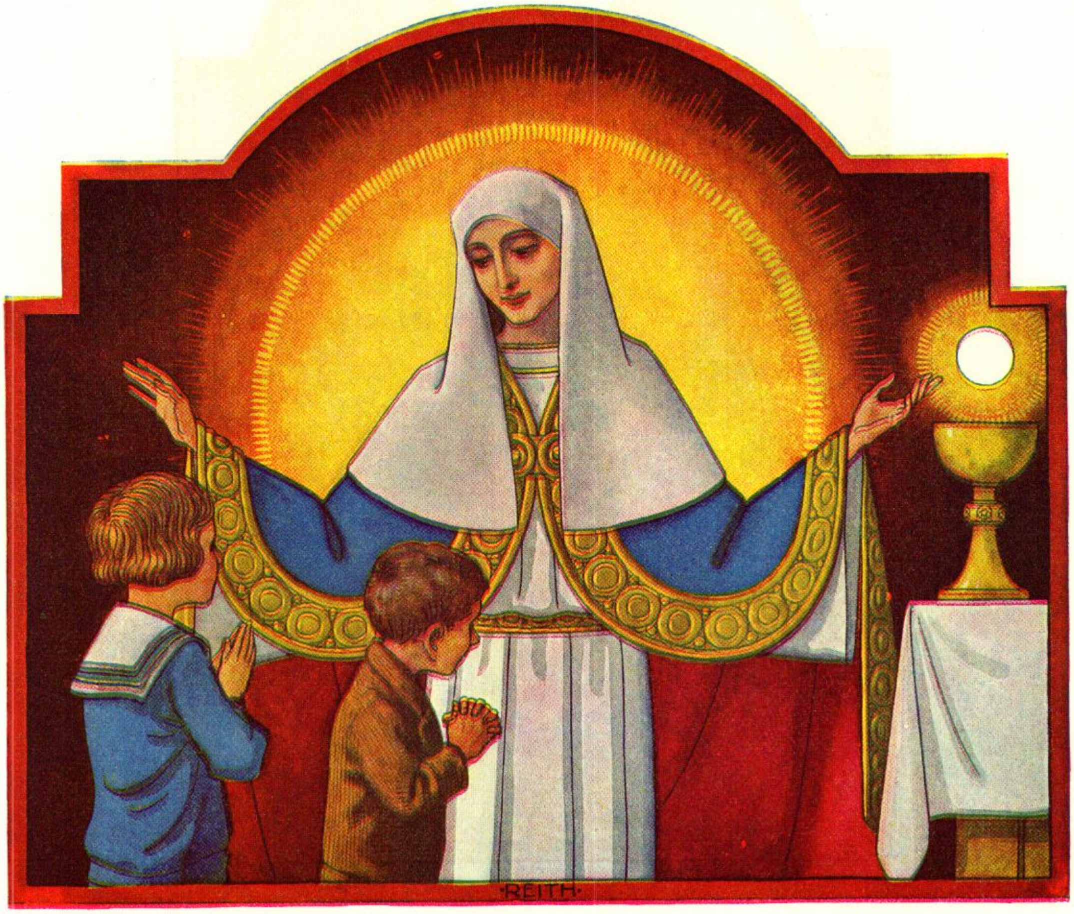
De priester mag aan de mensen de H. Communie geven. Dat doet de priester zeer gaarne. Hoe dat gebeurt, staat op plaat 2 en 3. Ook aan de kinderen mag de priester de H. Communie geven. Dat doet de priester ook zeer gaarne. Hij weet, dat Jezus veel houdt van de kinderen, dat Hij ze goed en gelukkig en heilig wil maken, dat Hij ze bewaren wil tegen de duivel en tegen de zonden, dat Hij ze zo gaarne helpt, om braaf en gehoorzaam te worden.
Jezus zelf roept de kinderen: Komt allen tot Mij! — Jezus roept ze tot zich, om ze iets goeds, iets heel heiligs te geven. Hij heeft het in zijn handen: 't is de H. Hostie; en dat is Jezus-zelf. Zie eens hoe vol stralen de H. Hostie is getekend: Jezus heeft nog veel meer stralen! En als Jezus in ons hart komt, wil Hij ze geven aan onze zielen: heilige stralen, daarvan worden onze zielen schoner, sterker, beter, heiliger. En daarvoor juist wil Jezus in ons komen. De H. Communie is een groot, een heel groot geluk. Vraag aan Jezus, dat Hij dikwijls in uw hart mag komen: O goede Jezus, kom in mijn hart! Kom dikwijls in mijn hart! Ik wil veel van U houden.

Jezus' Moeder is ook onze Moeder

1. Maria is de moeder van 't Kindje Jezus. Zij heeft 't Kindje Jezus van de Hemel gekregen. Zij heeft ervoor gezorgd op aarde.

2. Maria is ook de Moeder van alle mensen, en van alle kinderen. Dat heeft Jezus zelf zo gewild. En Maria is zo graag onze Moeder. En ze heeft geen ander verlangen dan ons allen tot Jezus, haar Goddelijk Kind, te brengen. Hier laat ze haar Kindje Jezus zien, en zegt tot ons: Zie, mijn Kindje Jezus houdt zoveel van u. Het roept alle mensen en alle kinderen. Het steekt zijn armpjes uit naar allen: Komt, kinderen, naar Jezus! Ziet naar Jezus! Houdt veel van Jezus! Geeft Hem uw hartjes! Hij wil in uw hartjes komen, om u te zegenen, en heilig te leren leven, en om u gelukkig te maken in de Hemel bij zijn Vader.

Tot Jezus door Maria

Maria helpt de kinderen zo graag, vooral om braaf te zijn — en ze weet zo goed wat wij moeten doen, om braaf te zijn.

Ze leert en helpt ons bidden. Maar 't liefst brengt ze de kinderen naar Jezus, naar haar Goddelijk Kind. Ze wijst en leert de kinderen, waar ze Jezus kunnen vinden: Hier is mijn Kindje Jezus, hier in de H. Hostie. 't Is dezelfde Jezus, die in 't kribbetje lag, zo klein, zo teer. En hier ziet Jezus er nog kleiner uit, hier is Hij in die kleine H. Hostie! Dat heeft Hij gedaan om in je hartje te kunnen komen. En Jezus verlangt zo zeer, om in je hartje te zijn. Hij wil je dan zegenen, Hij zal je hartje schoner, zuiverder maken, en heilig maken. O, kinderen, gij verlangt zo naar de H. Communie. Ja, denkt er veel aan, bidt er veel, bidt er iedere dag voor. Doe iedere dag iets goeds voor Jezus. Zo maak je je hartjes goed klaar voor Jezus.

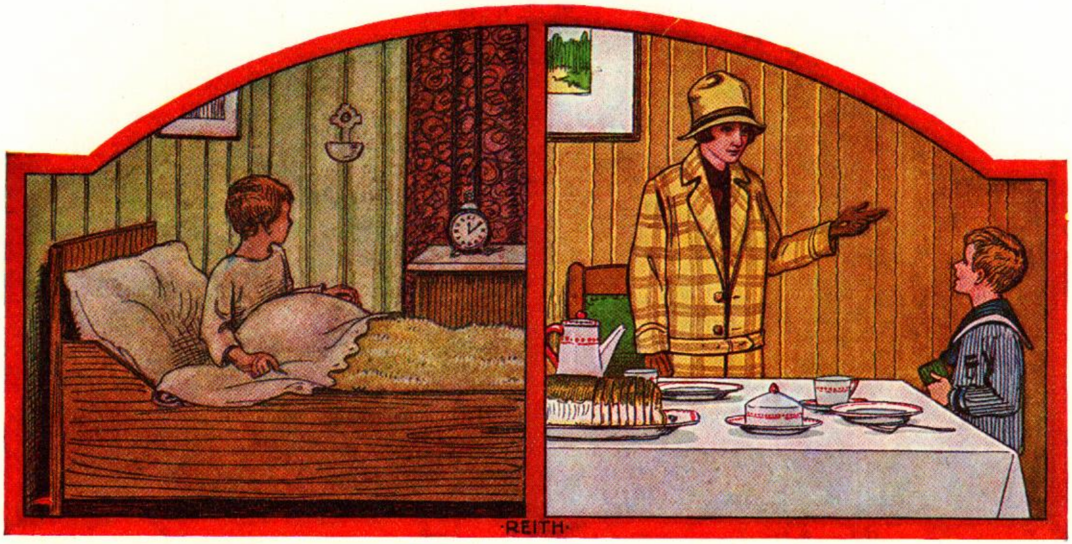
Bereiding van de ziel:

1. De eerste jongen is een goede, beste jongen. Dat kun je wel zien aan zijn hart: 't is zuiver, schoon, geen vlek van zonde zit er op. Bij het H. Doopsel heeft de H. Geest zijn ziel heilig gemaakt. God wil graag hebben dat onze zielen schoon en heilig blijven. Om ons te helpen ze schoon en heilig te houden, heeft de goede Vader in de hemel ons een van zijn Engelen gestuurd; die moet van God bizonder op ons letten, ons helpen om onze ziel schoon en heilig te bewaren. En dat doet die goede, sterke Engelbewaarder ook prachtig! Met alle zorg bewaart hij ons; hij blijft altijd bij ons, hij beschermt ons als er gevaar van kwaad, van zonde is en zegt dan stil in ons hart: Kind, let op! blijf braaf! doe dat kwaad niet! hou je ziel schoon en heilig, dat wil God! En als 't kind luistert, en 't kwaad, de zonde niet doet maar zijn ziel schoon en heilig houdt, is de Engelbewaarder blij, heel erg blij. Aan die Engelbewaarder van die jongen kun je zien, dat hij blij is: hij kijkt zo tevreden en gelukkig, en houdt zijn handen beschermend over zijn goed kind. En de goede God in de hemel is ook blij. Dat kun je zien aan die vele heerlijke stralen, die uit de Hemel komen.

2. Nu kijken we naar de tweede jongen, op zijn hart zien we enkele vlekjes: dat zijn de kleine zonden, die hij gedaan heeft. Zijn hart is nìet meer zo schoon, nièt meer zo heilig; daarom zijn er rondom ook niet zo veel stralen en licht. Hij is nog zeker kind van God, maar niet zo goed als de eerste jongen. Uit de Hemel komen minder stralen, dat betekent: God houdt wat minder van hem. Hij is ook niet zo'n goed vriendje van Jesus.
De duivel komt vaak om hem tot zonde te brengen. De duivel vindt het niets leuk dat de kinderen veel van God en van Jezus houden. Hij is de ergste vijand van God. En omdat hij weet dat God zo graag schone, heilige zielen ziet, en ook wil dat ze zo blijven, daarom probeert die lelijkerd ons kwaad, zonden te laten doen. En daar is hij erg slim in. Hij stelt het kwaad voor als mooi, als fijn, als iets daar je plezier van zult hebben, en zo meer. Omdat hij ons tot zonde wil brengen, heet hij ook boze geest.
Onze goede Bewaarengel is er om ons te helpen tegen de duivel en zijn boze woorden. Deze tweede jongen heeft ook een goede Engel van God gekregen. Deze Engel helpt en waarschuwt in gevaar van zonde. Maar soms luistert de jongen niet goed naar zijn Engel, en doet dan het kwaad, de zonde. Dan is de goede Engel bedroefd, want dan is het of de jongen zich van God afkeert, net of hij zegt: nee, Heer, ik luister nu niet naar U, en uw Engel — ik houd niet zo veel van U, ik doe niet, wat U wilt hebben. Daarom steekt de Bewaarengel de vinger op, dat betekent: kind, mijn kind, pas toch op, wat je doet is zonde, je bedroeft je goede vader in de hemel, en Jezus je beste Vriend.

3. Mogen deze jongens allebei te Communie gaan?
De eerste — o zeker! 't Is een feest voor Jezus in zulke harten te komen Ze zijn prachtig klaar om Jezus te ontvangen.
Ook de tweede mag te Communie gaan: hij is nog kind van God en vriend van Jezus. In welk hart zal Jezus het liefst komen?
Deze tweede jongen mag zo te Communie gaan, maar mooier is het, als hij die zonden eerst van zijn ziel af doet. Hoe kan dat? Door biechten — maar ook door berouw er over te hebben Als hij bidt met echt gemeend hart: Jezus, ik heb . . . . gedaan — ik heb U en God bedroefd — ik heb er nu spijt over — ik zal 't niet meer doen,

4. Abel en Kaïn waren kinderen van Adam en Eva. Kaïn heeft zijn goede broer Abel dóódgeslagen. Dat was een zeer grote zonde. Door deze zonde was de ziel van Kaïn afschuwelijk lelijk geworden voor God en zijn Engelen. Sommige mensen doen wel eens erg grote zonden. Zulke zonden maken de ziel helemaal lelijk, niets heiligs blijft er nog over. In hun ziel is het een heel donkere nacht. Zulke mensen mogen niet te Communie gaan: eerst moeten die zonden er uit weg.

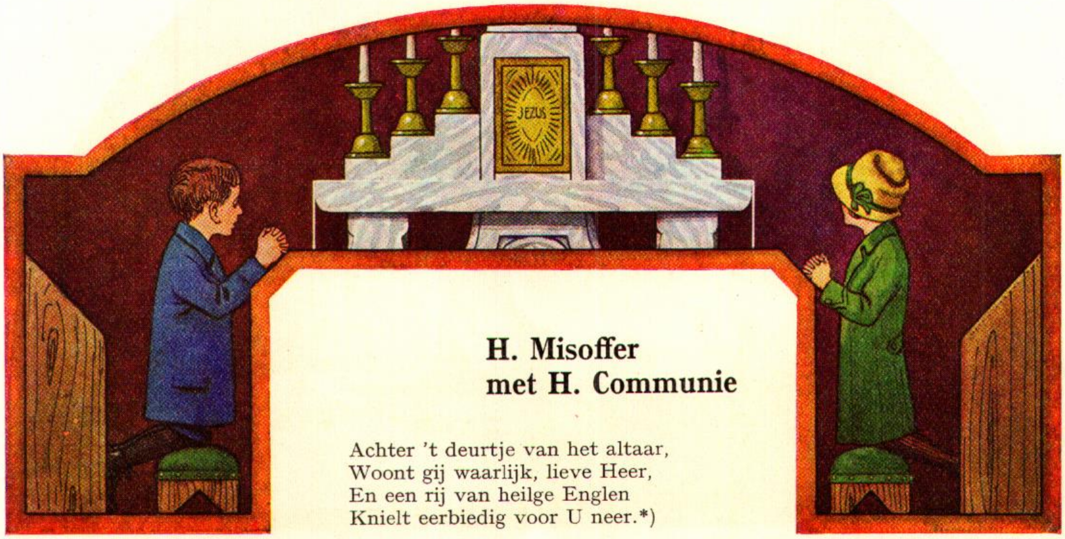
Bereiding van 't lichaam: Nuchter zijn

1. Op 't eerste plaatje zien we een jongetje in zijn bed. Dat is Jan. Die is al meer dan 7 jaar: hij mag al te Communie gaan, en hij gaat dikwijls te Communie. — Morgenvroeg zal hij weer te Communie gaan. Hij heeft 's avonds ook al zijn *mondje gespoeld.*
Moet dat? Neen, maar 't is wel goed en eerbiedig.

2. Jantje werd 's nachts wakker. Hij had dorst, en wou wat drinken. Dat deed hij ook: want alleen gewoon water drinken vóór de H. Communie mag altijd. Dat wist Jantje heel goed.

3. Moeder wekte Jan 's morgens. Jan kleedde zich, deed zijn morgengebed, en — at niet. Hij kwam voorbij de tafel; daar stond brood en koffie; daar mag ik nu niets van gebruiken, dacht Jan. Voor hij naar de kerk ging, vroeg moeder nog: „Ben je nog nuchter, Jan?" — „Ja, moeder," zei Jan. — „Dan is 't goed, dan mag je te Communie gaan." Jantje vindt 't niets moeilijk om nuchter te blijven.

4. Wie niet nuchter is, mag niet te Communie gaan. Als je een stukje brood eet, melk, koffie, of thee drinkt, ben je niet nuchter meer. Als je een stukje snoep in je mond steekt, en 't opeet, ben je niet nuchter meer. — Dan mag je niet te Communie gaan.

H. Misoffer met H. Communie

Achter 't deurtje van het altaar,
Woont gij waarlijk, lieve Heer,
En een rij van heilge Englen
Knielt eerbiedig voor U neer.*)

1. Deze kinderen zullen te Communie gaan. Ze zijn nuchter en hun zielen zijn schoon. Nu gaan ze zich voorbereiden; dat doen ze met de priester, in het heilig offer van de Mis.

2. De priester komt naar het altaar. Hij draagt de kelk; op de kelk ligt een gouden schaaltje, en daarop ligt het brood. De wijn is al klaar gezet in de kannetjes, op zij van het altaar.

3. Het altaar is klaar. De kaarsen zijn aan. Het Misboek is open. De priester begint zich ook voor te bereiden. Hij bidt onder aan het altaar, en zegt tot God, dat hij spijt heeft over zijn zonden. En vraagt dat God de zonden wil weg nemen uit zijn ziel. Wij bidden ook zo:

Ik heb spijt van al mijn zonden,
Ik heb U bedroefd, o Heer,
Al mijn zonden vind ik lelijk,
Nee, nooit doe ik zonden meer.

Goede God, om Jezus' lijden,
En Zijn Bloed en al Zijn smart,
Zuiver mij van al mijn zonden
Geef mij weer een zuiver hart!

4. Op het altaar bidt de priester ook uit het Misboek. De mensen bidden mee. De kinderen ook. Bij 't *Evangelie* gaan allen staan, en maken drie kleine kruisjes.

5. *Offerande*. De priester gaat nu brood en wijn klaar maken. Dat is het groot en heilig offer nog niet. De priester zegent het brood, heft het een weinig op, en legt het neer op het altaar. — De priester doet wijn en water in de kelk; dan zegent hij die ook, heft ze even op, en zet de kelk op 't altaar. De priester wast zijn handen en bidt.

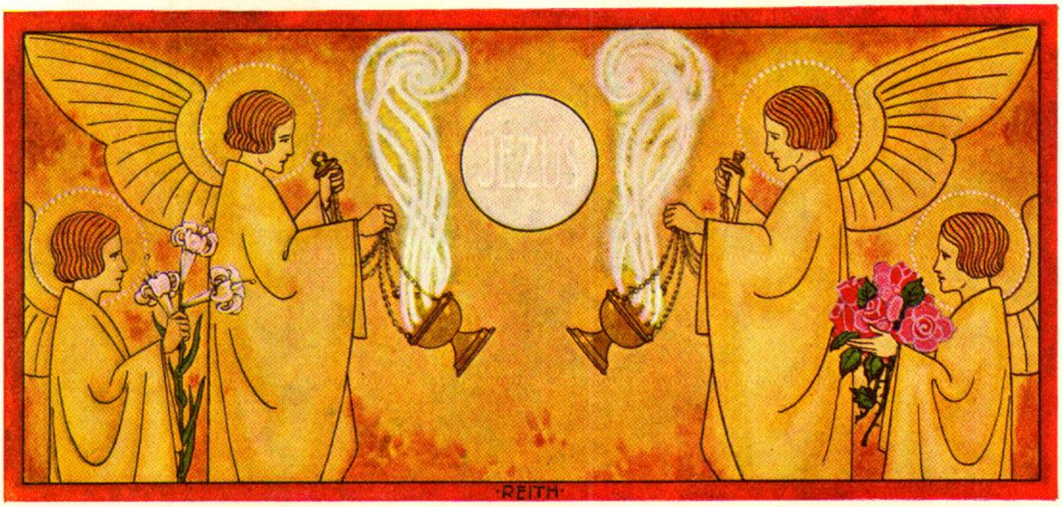
6. Daarna bidt hij in 't midden voor het altaar. Hij keert zich om tot de mensen in de kerk, en zegt tot allen, dat ze goed mee moeten bidden. Want 't is ook hun offer, het offer van allen (orate fratres.)

7. *Consecratie*. De priester heeft weer gebeden. De mensen ook. 't Wordt stil in de kerk. De priester gaat brood en wijn veranderen; die zullen worden het Lichaam en Bloed van Jezus. De priester buigt voorover... zegt de heilige woorden over het brood... het verandert.... en 't is de H. Hostie, 't is Jezus! De priester knielt neer, voor Jezus; dan heft hij de H. Hostie omhoog: alle mensen zien ze, en weten: 't is Jezus! — De priester verandert de wijn; die is dan het heilig Bloed van Jezus. Nu is Jezus op het altaar!

*) Melodie met begeleiding van W. v. Kalmthout, verkrijgbaar bij Uitgever dezes.

ONS HEILIG OFFER.

Nu heeft de priester het heilig offer! En alle mensen in de kerk weten dat. Nu moeten allen offeren. Jezus offert zich-zelf aan zijn hemelse Vader. De priester offert met Jezus mee. En allen moeten mee-offeren, met Jezus en met de priester. O hemelse Vader, wij offeren U Jezus op; wij offeren U op zijn allerheiligste Ziel, zijn allerheiligst Lichaam, zijn kostbaar Bloed! . . . . De hemelse Vader ziet neer op ons groot en heilig offer, en op allen die zo goed mee offeren. Ja, dit groot en heilig offer is zeer goed, zeer aangenaam aan de Vader.

8. *H. Communie.* En nu wil de Vader allen, die goed geofferd hebben, zegenen. Hij roept ze allen, om hen iets te geven. Hij roept allen tot zijn heilige Tafel. En daar wil Hij allen geven: zijn eigen, lieve Zoon Jezus, tot voedsel voor hun zielen — Wij bidden: Onze Vader, die in de hemel zijt. . . . Geef ons heden ons dagelijks brood; geef ons ook het Brood voor onze ziel, het heilig Brood, dat is uw Zoon Jezus. Hemelse Vader, geef ons Jezus.
Gij-zelf, Jezus, wilt zo graag in ons komen. Gij zijt nu al op het altaar.

Gij zijt in de Heilge Hostie!
'k Zie U niet, o lieve Heer;

Ik geloof het, en aanbid U,
En ik kniel met d'Engelen neer.

Jezus, Gij zijt uit de hemel gekomen. Gij hebt in het kribbetje gelegen, als een klein Kindje. Hier zijt Gij nu in de kleine H. Hostie.

In het stalletje van Bethlehem
Waart Ge een Kindje, teer en klein;
Hier wilt Gij, o goede Jezus,
In die kleine Hostie zijn.

In de blanke, heilge Hostie
Zijt Gij waarlijk, lieve Heer!
In die kleine, heilge Hostie
Komt Gij in mijn hartje neer.

Gij komt om mij te helpen. Gij wilt, dat mijn ziel schoon en heilig is. Gij wilt mij bij Uw Vader in de hemel helpen. O ja, Jezus, kom mij helpen; maak mijn ziel heilig, en sterk en rein.

Gij wilt in mijn hartje komen,
't Voedsel voor mijn ziele zijn,
Zo maakt Gij mijn ziele heilig,
Zo maakt Gij ze sterk en rein.

Kom, o Jezus, in mijn hartje!
Kom, o Jezus, lieve Heer!
Ik verlang naar U zo vurig!
Kom, o Jezus, wacht niet meer.

Heer, ik ben niet waardig, dat Gij komt onder mijn dak,
Maar spreek slechts een woord, en mijn ziel zal gezond worden.

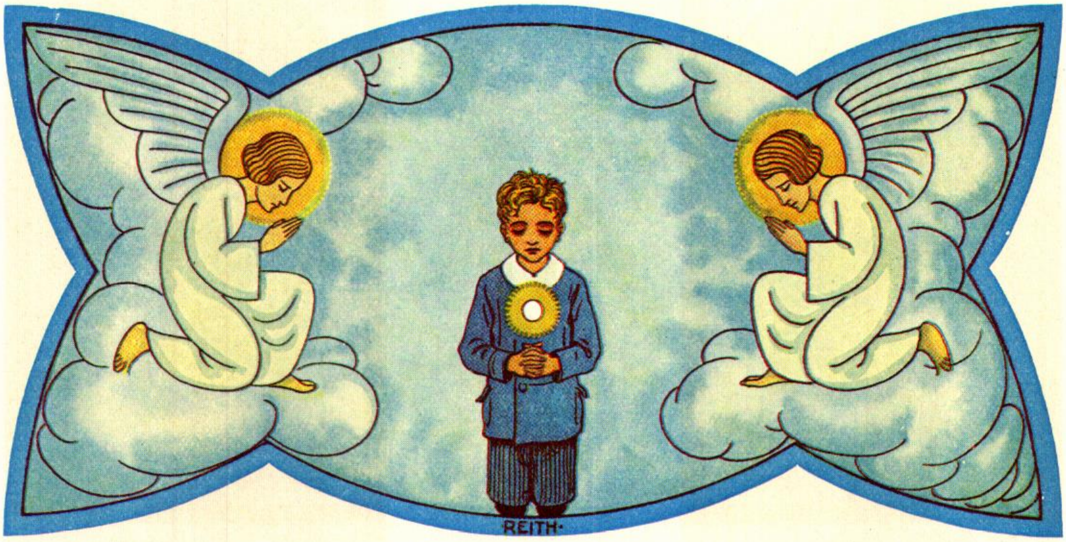
1. Zie, hoe de kinderen naar de Communiebank gaan. Zò doen ze het goed en eerbiedig. De *handen* tegen elkaar houden voor de borst. De *ogen* moeten omlaag; we moeten niet rondkijken, dat zou niet eerbiedig zijn. Maar de ogen ook niet dicht; dan zie je niet, waar je gaat. Het *hoofd* niet te diep voorover laten gaan; nee, bijna rechtop houden. Dan, niet vlug *gaan* — mooi en eerbiedig is 't langzaam, netjes naar voren gaan, en zacht lopen. En onderweg bidden de kinderen hun gebedjes en versjes. Dit biddend gaan moeten ze oefenen thuis en in school.

2. Nu zie je die kinderen mooi gaan. Maar 't mooiste zie je niet: dat is hun hart, die zuivere, schone, heilige hartjes! Ze bidden zacht en stil, zonder dat je 't aan hun lippen kunt zien. Hun Engelbewaarders gaan blij mee.

3. Bij de Communiebank moeten we meestal wachten, als er velen te communie gaan. Dan niet dringen, dat is niet eerbiedig. De beurt afwachten. — Vóór de Communiebank moeten we knielen, met de rechterknie tot op de grond. Weer leren thuis. Als we op de Communiebank zitten, nemen we dat mooie witte kleed op onze handen, en laten het tegen de borst komen. Dan moeten we wachten tot de priester bij ons is. Vooral op de Communiebank moeten we de oogjes eerbiedig voor ons houden, niet op zij zien — maar stil bidden. Welke gebedjes? Als we zien, dat de priester dicht bij gekomen is, moeten we ons hoofd wat achterover heffen, en eerbiedig de tong op de onderste lip leggen. Heeft de priester de H. Hostie op de tong gelegd, dan langzaam de tong inhalen, en de mond sluiten.

4. 't Is ooit gebeurd, dat de H. Hostie van de tong viel, op 't Communiekleed. Wat moeten we dan doen? Dan moeten we rustig blijven zitten, en de priester aankijken en een teken geven; die komt dan om de H. Hostie op te nemen.

Dankzegging na de H. Communie

1. De priester heeft ons de H. Hostie gegeven: dat is Jezus! de heilige Jezus!

Als we de H. Communie ontvangen hebben, staan we langzaam op van de Communiebank. De handen doen we weer tegen elkaar, de ogen omlaag — en dan bedaard terug naar onze plaats. Nu gaan we nòg eerbiediger, dan toen we náár de Communiebank gingen. Waarom? Jezus, de Heilige Heer! de grote God is bij ons! Engelen gaan mee aan onze zij, om Jezus te aanbidden. Wij zeggen dan:

Goede Jezus! Heilge Jezus!
Die nu in mijn hartje zijt,
Welkom, welkom, zoete Jezus,
Die mijn hartje nu verblijdt!*)

Naast mij zijn Uw heilge Englen.
Buigen, zingen U ter eer —
Ik aanbid U met die Englen
In mijn hartje, lieve Heer!

2. Terug op onze plaats, knielen we neer. Nu is de H. Hostie wel zacht geworden. Dan kunnen we Ze doorhalen. Zou Ze nog wat plakken boven in de mond — dat is niets — laat Ze maar rustig zitten — als Ze goed zacht is, kunnen wij Ze gemakkelijk los maken met de tong, en dan doorhalen. Nooit mogen wij er met de vingers aankomen; dat is ook niet nodig.

3. Nu is Jezus in 't hart gekomen. Nu moeten we zeker niet rondzien. — O nee, we moeten onze ogen even dicht doen — en dan proberen goed en flink aan Jezus te denken. Wat zeggen we dan tegen Jezus? Kleine, mooie gebedjes, en die mogen we gerust drie, vijf keer zeggen. Jezus hoort dat zo graag: ieder keer wat mooier, wat langzamer zeggen.

Aanbidding. Dag Jezus! Dag, lieve Heer! Jezus in mijn hart! Nu zijt Gij hier in *mijn* hart! Welkom, lieve Heer! Ja, mijn hart is blij om U, Jezus! — Bij mij zijn Uw Engeltjes, Jezus. Die buigen en zingen zo schoon voor U. Ik wil doen als die Engelen.

*) Melodie met begeleiding van W. v. Kalmthout, verkrijgbaar bij Uitgever dezes.

4. *Dank, Liefde.* Heilige Jezus, Gij zijt in mijn hart gekomen. Ik dank U Jezus voor deze H. Communie! Wat zijt Gij goed: ik dank U, lieve Jezus. Ik dank U met de Engeltjes aan mijn zij: die moeten mij helpen U bedanken. O, Maria, Moeder van Jezus, kom mij ook helpen. O Maria, bedank Jezus met mij, voor deze Communie. O Jezus, Gij houdt veel van mij! Ik wil ook veel van U houden — ik wil dikwijls aan U denken, dikwijls naar boven, naar de Hemel kijken.

Gij zijt in mijn hart gekomen,
Dank U, dank U, Jezus zoet,
Heel mijn zieltje zingt nu blijde:
Dank U, Heer, wat zijt Gij goed!

O, Maria, heilge Moeder,
Ja, nu zijt Gij ook zo blij,
Dat ik Jezus mocht ontvangen;
O Maria, bid voor mij.

5. O, Jezus, wat kan ik U geven? Gij vraagt mijn hart; dat is het liefste, wat Gij hebt. O ja, Jezus, ik geef U mijn hart. Ik vraag U, Jezus, doe de zonde weg uit mijn hart; door Uw lijden, door Uw Bloed zuiver mij van mijn zonden. Gij bemint een zuiver hart. — O Jezus, hou de duivel weg van mijn hart. Blijf Gij er altijd in wonen. Uw kind wil ik zijn, en blijven.

Jezus, 'k wil U veel beminnen,
'k Wil altijd Uw kindje zijn,
'k Geef U, Jezus, heel mijn hartje
Als een offer schoon en rein.

Laat mij altijd voor U leven,
Dikwijls aan U denken, Heer.
Help mij altijd goed te bidden
En te spelen tot uw eer.

6. *Beloven.* Vandaag wil ik al iets goeds voor U doen, o Jezus. Ik ben soms ongehoorzaam .... driftig.... lui.... koppig.... enz.*)
Vandaag wil ik voor U, Jezus, beter oppassen. Ik zal thuis... bij moeder..... gehoorzaam zijn.... of bij 't spelen niet driftig worden.... enz. Help mij, Jezus, er aan denken. Help mij, Jezus, om 't ook te doen; ik wil het proberen.

7. *Vragen.* O goede Jezus, Gij zijt nu in mijn hart. Gij zijt zo goed, en zo rijk, en zo machtig! Gij kunt alles geven. Gij wilt mij alles geven, wat goed voor mij is. Help mij, Jezus, om braaf te blijven, om mijn ziel schoon en zuiver te houden.

*) Zie Prentenboek van de Kinderbiecht: de kinderdeugden, bladz. 28.

Maak mijn hartje heilig, dat ik de zonde lelijk vind, dat ik 't kwaad verfoei. O Jezus, bewaar mij toch voor de verschrikkelijke doodzonde! Help mij altijd voor U te leven — en eens voor U te sterven. Laat mij in de Hemel komen, bij U, Jezus, en bij Uw Vader. Lieve Jezus, ik zou iedere dag wel te Communie willen gaan. Help mij, Jezus, om iedere dag naar de kerk te gaan, naar de H. Mis. Help mij, Jezus, om U dikwijls, ja, iedere dag te ontvangen. — O Maria, Moeder van Jezus, bid voor mij, leer mij voor Jezus leven, en help mij, dikwijls goed te Communie te gaan. — O Jezus, help mij om goed te bidden, mijn morgengebed en mijn avondgebed eerbiedig en langzaam te doen. Help mij, o Jezus, om graag en goed te leren bidden, thuis en in school, en hier in de kerk. O Jezus, help mij om altijd goed en net te spelen. Help mij om altijd met goede kinderen te spelen. Ik wil zo spelen, o Jezus, dat Gij altijd 't graag ziet — en mijn Engelbewaarder ook. Alles voor U, o Jezus, ook mijn spelen! Help mij ook om goed te leren.

8. O Jezus, zegen mijn vader en moeder; zegen ze bij al hun werk, en laat ze in de Hemel komen.

O Jezus, ik bid voor mijn broertjes en zusjes. Help ze om braaf te blijven, en laat ze ook in de Hemel komen.
O Jezus, zegen onze Pastoor, dat is onze Herder, die voor de zielen moet zorgen. Help hem in al zijn werk.
Zegen onze Bisschop, en zegen onze heilige Vader, de Paus. Zegen, o Jezus, alle Priesters. Zegen ook onze onderwijzer(es).

Zegen, Jezus, Vader, Moeder,
Broers en zusjes, groot en klein,
Laat ze eenmaal in de Hemel
Voor altijd gelukkig zijn.

Zegen, Jezus, onze Herder,
Alle priesters van de Kerk,
Zegen onze Paus en Bisschop,
Zegen, Jezus, al hun werk.

9. O goede Jezus, ik bid voor de arme zieltjes, die in 't vagevuur lijden en branden. Ik vraag U, Jezus, laat ze asjeblieft gauw naar de Hemel gaan.

10. O goede Jezus, ik bid voor de stoute mensen, die niet willen bidden, die niet naar de kerk gaan. O Jezus, maak ze weer braaf, ik offer U voor hen deze H. Communie op.

Voor de arme zieltjes, Jezus
Bied ik deez' Communie aan,
Laat ze uit die grote vlammen
Gauw toch naar de Hemel gaan.

Voor de boze, stoute mensen
Bied ik deez' Communie aan,
Help ze, Jezus, goed te biechten
En weer te Communie gaan.

11. O Jezus, ik bid ook voor de arme, zwarte kindjes, voor alle heiden-kindjes. O lieve Jezus, maak dat ze gedoopt worden, laat ze ook te Communie gaan, met een goed en schoon hartje. Maak dat ze U leren kennen en veel van U houden, en laat ze ook in de Hemel komen.

Voor de arme heidenkindren
Bied ik deez' Communie aan,

Laat ze, Jezus, zonder vrezen
Bij de Paters leren gaan.

O Jezus, ik heb nu veel gebeden. Ik ga naar huis. Zegen mij nog eens, Jezus. Ik dank U nog eens voor deze H. Communie.
O, Jezus, blijf bij mij, en help mij, op straat, in huis en in school. H. Engelbewaarder, help mij nog dikwijls aan Jezus denken.

Door de dag moet 't kind door Ouders en Onderwijzers herinnerd worden aan 't groot geluk van de morgen, en opgewekt worden tot liefde en dank jegens Jezus; door *schietgebedjes* geeft het uiting aan die gevoelens. Een Communieplaatje, schilderijtje, enz. zijn zeer geschikte middelen om die herinnering telkens te doen opleven.
Verder lere men 't kind, dat 't passend en heilzaam is, zo mogelijk in de namiddag een kort *bezoek te brengen aan 't H. Sacrament*, om Jesus te groeten, te danken, en om de *geestelijke Communie* te oefenen.

Nihil obstat.
P. BEDAUX, M.S.C. libr. cens.
Tilburgi, 2 Julii 1956.

Evulgetur.
M. A. P. J. OOMENS, Vic. Gen. Busc.
Buscoduci, 3 Julii 1956.

GELOOFD ZIJ JEZUS CHRISTUS

IN

HET

HEILIG SACRAMENT DES ALTAARS